

Nataša Sturza Milić¹

Visoka škola strukovnih studija za obrazovanje vaspitača

“Mihailo Palov”

Vršac

UDK: 371.95

ISBN 978-86-7372-114-9, 15 (2009), p.534-542

Pregledni rad

INTEGRACIJA OBRAZOVNOG I SPORTSKOG SISTEMA NA PUTU KA STVARANJU SPORTSKE ELITE

Rezime: Integracija obrazovnog i sportskog sistema (naročito na mladim uzrastima) može stvoriti povoljnu osnovu za brži napredak motorički darovitih pojedinaca na njihovom putu ka uspehu i ličnom ostvarenju. Uticaj fizičkog vaspitanja je nezaobilazan i odlučujući kada je u pitanju detekcija i razvoj sportskih talenata, njihova orijentacija ka primerenoj sportskoj disciplini, i, konačno, postizanje vrhunskog sportskog uspeha. U radu su prikazani pozitivni primeri pojedinih zemalja (Velika Britanija, Kina, Australija, Novi Zeland, Slovenija) u promovisanju značaja fizičkog vaspitanja na putu ka stvaranju sportskih rezultata njihove nacije, odnosno, elitnih takmičara.

Cljučne reči i sintagme: motorička darovitost, fizičko vaspitanje, sportski sistemi, sportska elita.

Tragati za pouzdanim, racionalnim i uspešnim postupcima identifikacije i podsticanja motoričke darovitosti dece, a ne zači u oblast sporta, može stvoriti izvesnu prazninu, budući da je „prirodna darovitost prisutna u sportu na različitim nivoima izvođenja, od onih pojedinaca koji još ne učestvuju, pa sve do elitnih takmičara” (Sturza-Milić, 2008a, str. 220). Istovremeno, fizičko vaspitanje predstavlja osnovu za sveukupno sportsko sazrevanje. Većina talentovanih sportista svoje »putovanje« ka sportskoj izvrsnosti započinje u školi, u okviru fizičkog vaspitanja. Motiv za bavljenje sportom i sportsko nadmetanje stiže se u najranijem uzrastu, pa zato, nema ni vrhunskog sporta bez odgovarajućeg fizičkog vaspitanja u školama (Madić, 2004). Shodno tome, postoji potreba da se vrhunski, odnosno, elitni sport čija je kadrovska baza upravo u školama, organizovanije uključi u navedeni proces.

Za bilo koje društvo koje brine o svom opstanku, nijedna tema nije važnija od kultivacije darovitih i talentovanih mladih osoba, a nijedan ishod nije razorniji od njihovog gubitka (Gardner, 2003). U sportskom kontekstu, Australijski Institut za sport (AIS, 2001) ističe potrebu za otkrivanjem i negovanjem darovitosti i talenta, uz opasku da je razvijanje sportskog talenta više od “pretvaranja tela u zlato”, budući

¹ vsvaskatedram@hemo.net

da bi za pojedinca zapostavljanje darovitosti moglo dovesti do žaljenja i osujećenja tokom celog života. Zato bi identifikacija i razvoj darovitosti i talenta trebalo da budu osnovna briga istraživačima, učiteljima i trenerima u sportskim naukama i obrazovanju. Ovaj interes je zasnovan na premisi da je predviđanje budućih performansi izvođenja zasnovano na sadašnjem znanju. Međutim, situaciju značajno komplikuje činjenica da se u potrazi za definisanjem ljudskog potencijala odnosimo, pre svega, prema onome što će se ispoljiti u budućnosti, dok u procedurama identifikacije procenjujemo ono što postoji u stvarnosti, a ne u mogućnosti. Postoji razlika između onog šta je potrebno da bi se bio izuzetan, od onoga šta znači biti izuzetan (**Geron**, 1978, prema, **Tranckle i Cushion**, 2006).

Dobru praksu u svetu, kada je reč o ranoj identifikaciji i razvoju motoričke darovitosti i sportskih talenata, definišu sledeći parametri (**Đorđić**, 2004):

- U mnogim zemljama definisani su nacionalni ciljevi i strategija u promociji i podsticanju motoričke darovitosti i talenta;
- uspostavljena je mreža za podršku darovitosti i talenata (uključuje čitav niz vertikalno i horizontalno povezanih institucija i organizacija iz javnog i privatnog sektora, lokalnu i širu inicijativu, različite projekte i akcije) i
- ključni faktori u ovom procesu su škola, porodica i sportski klubovi, koji međusobno usko saraduju.

Mnogi autori ističu da je najvažniji period motoričkog razvoja period od sedme do dvanaeste godine. Ovaj uzrasni period naziva se još i „prozorom mogućnosti“, u tom smislu, što su u navedenom periodu deca unutrašnje motivisana (toliko isticana intrinzička motivacija koja je prisutna kod ispoljavanja darovitosti), spremna na učenje, intelektualno i motorički spremna da izvuku najbolje iz fizičkog vaspitanja (**Gallahau**, 1987, **Bailey i Morley**, 2005, **Kukolj**, 2006, **Sturza-Milić**, 2008b, **Sturza-Milić**, 2009b). Takođe, važno je prihvatiti saznanje da se razvoj fundamentalnih kretanja ne odvija samo pod uticajem unutrašnjih faktora, već da je deci u tom pogledu potrebno usmeravanje i vođstvo u atmosferi koja podstiče učenje. Ovaj proces podrazumeva organizaciju što više različitih razvojnih aktivnosti, vizuelne demonstracije i obezbeđivanje jakih mentalnih slika, instrukcije i povratnu vezu od strane učitelja i vršnjaka, ohrabrenje i podršku, akcenat na zabavi i rasonodi, obezbeđivanje bezbedne i adekvatne okoline za učenje i dr. Usmerenost ka razvijanju fundamentalnih veština kod dece predstavlja diversifikaciju nasuprot specijalizaciji i obezbeđuje raznolikost iskustava kretanja u različitim sferama (**Sturza-Milić**, 2009a). Upravo zbog toga, može predstavljati osnovu za proširenje nacionalnog plana i programa fizičkog vaspitanja i mogućnost premošćavanja jaza između fizičkog

vaspitanja i sporta u zajednici. U studiji „Razvoj potencijala dece u sportu“, **Abbott, Collins i sar.** (2007) opisuju program razvoja dece u fizičkom vaspitanju i sportu, navodeći da je njegov osnovni cilj da pruži deci znanje, motivaciju i veštine koje su im potrebne da bi postigli maksimum u fizičkom okruženju. Program je najviše orijentisan na sport, ali sa značajnim prebacivanjem ostvarenih dobara na šire obrazovne dimenzije, pre svega, na fizičko obrazovanje i stvaranje aktivnog stila mladih ljudi za život u 21. veku. Autori ističu da resursi koji učestvuju u razvoju dečje darovitosti i talenta treba da se koncentrišu na psihološke dimenzije podržane razvojem fundamentalnih motoričkih veština i sposobnosti, koje će kao neophodna baza kasnije omogućiti mladim ljudima da ostvare svoj puni potencijal u sportu i fizičkom vaspitanju. U programu je učestvovalo 17 osnovnih škola (906 dece), a saradnici su bili učitelji koji su program sprovodili u okviru fizičkog vaspitanja i treneri. Podrška za program je bila jednoglasna od strane učenika, učitelja, roditelja i šire lokalne zajednice.

Kvalitetno fizičko obrazovanje se tretira kao preduslov za kasniju uspešnost u takmičarskom sportu. Što je bolja osnova fizičkog obrazovanja u školama, manja je potreba za selekcijom u sportu pre 10-te i 11-te godine života. Prvi korak u identifikaciji je kompleksan i traži registraciju neophodnih podataka i evidentiranje rezultata primenom motoričkih testova. Shodno tome, da bi se istakli daroviti učenici u fizičkom vaspitanju, i kasnije, u elitnom sportu, potrebno je zadovoljiti sledeće principe (**Fisher i Borms**, 1990):

- Deca treba da imaju pristup raznovrsnim programima fizičkih aktivnosti u ranim godinama, jer je sa takvom dobrom osnovom lakši kasniji uspeh;
- proces identifikacije darovitosti treba da kreće iz inicijalne selekcije – treniranje za sport uopšte, dok na starijim uzrastima treba težiti ka specifičnom sportu;
- priroda identifikacije na mlađim uzrastima teži da bude “gruba” i zasnovana na potrazi za opštom sposobnošću, dok će kasnije zavisiti od specifičnosti sporta, tako da će na starijim uzrastima selekcija biti “finija”, specifičnija i
- prilikom identifikacije, posmatrane sposobnosti se moraju tretirati kao razvojni proces koji je stalno pod kontrolom, dok sve podatke treba beležiti u učenički portfolio.

Rad sa motorički darovitim učenicima se u mnogim zemljama, poodavno, tretira kao važna komponenta politike i sistema obrazovanja. Shodno tome, sagledavanje obrazovnih i sportskih sistema drugih zemalja može dati pozitivne primere i doneti promene u načinu i kvalitetu povezivanja sistema fizičkog vaspitanja i sporta. Izučavanje sportskih sistema neophodno je, ne samo s aspekta upoređivanja delova i

funkcija koje grade različite sportske sisteme, već i sa ciljem upoređivanja procesa identifikacije darovitosti i talenta (Jevtić, 2005). Dalje, na osnovu analize i poređenja procedura identifikacije i razvoja darovitosti i talenta u fizičkom vaspitanju i sportu u drugim zemljama, navedene procedure se mogu uspješnije implementirati i u našoj sredini. Pozitivna su iskustva onih zemalja koje su već duži niz godina usmerene ka promociji i razvoju darovitosti i talenta, budući da identifikaciju sprovode u saradnji sa školama, učiteljima i roditeljima. Zahvaljujući toj dobroj povezanosti, postižu izuzetne ciljeve i rezultate, kako u vaspitno-obrazovnom radu, tako i u sportu na svim nivoima, pa i u elitnom, vrhunskom sportu. Identifikacija darovite i talentovane dece uglavnom se oslanja na merenje bazičnih motoričkih sposobnosti koje se sprovodi u okviru fizičkog obrazovanja u školama, pri čemu su nastavnici (učitelji) i roditelji važan i nezaobilazan faktor. Zahvaljujući prisutnoj praksi, dobroj strategiji i velikim uložnim sredstvima u ovom polju, mnoge zemlje već dugi niz godina imaju pozitivne efekte, kako u fizičkom vaspitanju, tako i u profesionalnom sportu. Današnji strani programi identifikacije talenata imaju za cilj da detektuju buduće sportiste koji se ne nalaze još u sportu, tako da se identifikacija vezuje za školu, kao prirodnu sredinu u kojoj se nalazi najveći deo populacije dece i mladih. **Bompa** (1985) predstavlja listu prednosti ovakvih procedura koje se mogu primeniti i na obrazovanje:

- Kraći je vremenski period za dostizanje vrhunskih rezultata;
- smanjuje se napor trenera i edukatora;
- efektivnost je povećana budući da se u proces rada uključuju talentovana deca ili učenici;
- povećava se samopouzdanje dece i učenika i dr.

U Australiji je sport značajniji od bilo koje životne aktivnosti i zato je ona jedna od retkih zemalja kojoj se zaista može pripisati atribut „sportske nacije“. Između ostalog, Australija je ovakav uspeh postigla zahvaljujući dobroj povezanosti između obrazovnog i sportskog sistema. Ova saradnja izražena je i u procedurama identifikacije sportskog talenta. Naime, program identifikacije i promocije darovitosti i talenta već duži niz godina vode Australijski Institut sporta i Australijska sportska komisija (2001). Nacionalni program za identifikaciju sportskih talenata (*National Talent Search Program*) osmišljen je tako da obuhvata decu i mlade od 10 do 18 godina. Bitno obeležje ovog programa je u tome što postoji bliska saradnja sa školama na svim nivoima. U okviru programa definisan je poseban etički kodeks, a zanimljivo je da se na uzrastu od 6 do 12 godina promoviše široko sportsko iskustvo. Traganje za darovitima obuhvata tri faze, od kojih prva predstavlja testiranje u školi po jedinstvenoj metodologiji, primenom motoričkih testova (Bacanja u košarci; Skok uvis; 40 m trčanja i Šatl-ran). Svi učenici koji su u barem

jednom od ovih motoričkih zadataka pokazali rezultat koji ih svrstava među 2 % najboljih u zemlji, pozivaju se na učešće u drugoj fazi, odnosno, testiranju za specifičan sport. Treću fazu programa predstavlja razvoj talenta i akcije usmerene ka ostvarenju tog cilja.

Novi Zeland je zemlja koja ističe značaj holističkog pristupa u razvoju darovitosti i talenta, odnosno, na putu ka stvaranju „sportske elite“. Program razvoja talenta podržava privrženost sistemima porodične i društvene podrške, ističe značaj i neophodnost kvalitetnog fizičkog obrazovanja na svim uzrastima, i naravno, kvalitetno treniranje (**Wolstencroft**, 2002). U navedenom programu razvoja talenata, inkluzija fundamentalnih vještina predstavlja pozitivan korak koji se bazira na kvalitetnom fizičkom obrazovanju. Sistem u Novom Zelandu podrazumeva postojanje 6 faza u razvoju talenta:

- Sistem fizičkog obrazovanja i rekreacije (teži se ka promovisanju osnovnih vještina i koordinacije kroz primenu raznovrsnih igara);
- selekcija za sport;
- izbor u opšte sportske discipline (na primer, igre loptom, borilački sportovi, vođeni sportovi i dr);
- usmerene sportske discipline;
- selekcija za visoki nivo treninga i
- selekcija za državni (elitni) tim.

U Velikoj Britaniji postoji razvijen sistem podrške darovitoj deci i mladima koji obuhvata i sportski darovite učenike. Britanija je u momentu krize sportskog sistema napustila tradicionalan sportski sistem i pristupila novom, koji obećava, a koji je zasnovan na integraciji obrazovnog i sportskog sistema i uključenja celog društva u proces izgradnje sportskog postignuća (**Jevtić**, 2005). Britanski koncept razvoja darovitosti i talenta pretpostavlja postojanje tri nivoa u okviru razvoja darovitosti i talenta (prema, **Wolstencroft**, 2002):

- Prvi nivo (*World Class Start*) podrazumeva podršku planovima razvoja sporta u školi, pružanje šanse svim mladim ljudima da poboljšaju svoje motoričke vještine, identifikaciju mladih ljudi sa talentom i potencijalom i obezbeđivanje sredstava i neophodne podrške.
- Drugi nivo (*World Class Potential*) uključuje različite programe podržavanja potencijala u cilju razvijanja buduće generacije sportista.
- Treći nivo (*World Class Performance*) predstavlja veću posvećenost izabranom sportu i veću ličnu odgovornost sportiste.

Slovenački „Ekspertni sistem talenat“ ima za cilj usmeravanje dece u sportske grane, a namenjen je, pre svega, učiteljima i

nastavnicima u osnovnoj školi (**Šturm i Strel**, 1996). Ovaj sistem omogućava ocenjivanje darovitosti (u Sloveniji se koristi termin nadarenost) dečaka i devojčica u svim razredima osnovne škole. Kada je uzrast dece u pitanju, po slovenačkom konceptu identifikacija darovitih učenika počinje u 4-tom razredu osnovne škole za sve vrste darovitosti (**Blažič**, 2006). Identifikacija darovitosti se zasniva na proceni morfoloških karakteristika i motoričkih sposobnosti, merenih testovima informacijskog sistema „Sportski-razvojni karton“. Stvara se baza podataka o učenicima i njihovim rezultatima koje su postigli pri testiranju. Rezultate je moguće vrednovati pomoću posebno konstruisanog modela koji su sastavili stručnjaci sportskog vaspitanja (**Šturm i Strel**, 1996). Baterija za merenje darovitosti obuhvata 4 testa morfoloških karakteristika (Visina tela, Masa tela, Debljina nabora nadlaktice i Relativna težina) i 8 zadataka motoričkih sposobnosti (Taping rukom – procena segmentarne brzine; Skok u dalj iz mesta – procena snage; Poligon u nazad – procena koordinacije; Izdržaj u zgibu – procena sile, jačine; Dizanje trupa – procena repetitivne snage; Pretklon na klupi – procena gipkosti; Trčanje na 60 m – procena brzine i Trčanje na 600 m – procena izdržljivosti). Konačni rezultat uspešnosti svakog učenika se dobija na osnovu rezultata svih motoričkih zadataka i morfoloških karakteristika, učenik se svrstava u određenu kategoriju (loš, dobar, vrlo dobar, odličan) i na osnovu ostvarenih rezultata podstiče u okviru fizičkog vaspitanja i usmerava ka određenoj sportskoj disciplini.

Mnoge evropske zemlje koriste model identifikacije i selekcije darovite dece za sport, tako što vrše inicijalno dijagnostikovanje motoričkih sposobnosti, morfoloških karakteristika i osobina ličnosti velikog broja dece u državnim školama u okviru fizičkog vaspitanja (**Malina**, 1997). Naravno, sigurno je i da postoje uočljive razlike u Evropi koje bi trebalo uzeti u obzir. Primera radi, postoji razlika između fizičkog vaspitanja francuskog tipa u kojem je najvažnije zadržati razliku između fizičkog vaspitanja i sporta, zatim, nemačkog fizičkog vaspitanja koji uspešno uključuje sport, ili švedskog sistema koji je snažno usmeren za unapređivanje zdravlja dece i mladih. **Bodin i sar.** (2007, str. 210) postavljaju pitanje: Kakvu vrstu sporta želimo ponuditi svojoj deci, da li sport odraslih treba da bude jedini i preovlađujući didaktički model ili treba zadržati raznolikost pedagoških pristupa? Takođe, navedeni autori ističu da sport (u obliku kakav se danas praktikuje u školama), funkcioniše kao sredstvo otkrivanja različitih fizičkih aktivnosti sa kojima se mnoga deca (pa i darovita), ne bi srela iz društveno-socijalnih razloga. Odlučujući je uticaj školske sredine (prvenstveno nastavnika fizičkog vaspitanja) kao faktora detekcije sposobnosti i animacije sportskih talenata i orijentacije ka sportskoj disciplini primerenoj specifičnom sportskom talentu (**Raič, Radovanović i sar.**, 1998).

Iz prikazanih modela (sistema) identifikacije i razvoja motoričke darovitosti može se uočiti da se škola posmatra kao prirodna sredina u kojoj bi navedeni proces trebao da započne. Dalje, uočava se da integracija obrazovnog i sportskog sistema pri otkrivanju i podsticanju motorički darovitih učenika može stvoriti povoljnu osnovu za brži napredak darovitih pojedinaca na njihovom putu ka uspehu i ličnom ostvarenju. Shodno tome, buduća istraživanja i napori istraživača trebalo bi da budu usmereni ka ispitivanju problema koji su u vezi sa aktuelizacijom uloge škole (u prvom planu, fizičkog vaspitanja) u podršci motorički darovitim učenicima i stvaranju uslova za njihov kvalitetan napredak i učešće u školskim i sportskim aktivnostima. Svakako, to podrazumeva mogućnost pravovremenog, masovnijeg i kvalitetnijeg usmeravanja učenika u sport, ali i značajnije "lociranje" sporta po pitanju identifikacije motoričkih talenata u školski sistem (Sturza-Milić, 2009b). Jedino takav put može dati kvalitetne, dugoročne rezultate, i naravno, »iznedriti« pravu sportsku elitu kojom se svaka zemlja može ponositi.

Literatura:

- **Abbott, A., Collins, D., Sowerby, Martindale, R.** (2007): Developing the Potential of Young People in Sport. Edinburgh. Preuzeto 11.08.2008. sa: <http://www.sportscotland.org.uk>
- **Bailey, R.P. i Morley, R.** (2005): Talent Development in Physical Education: the English approach. Paper presented at 13th Commonwealth International Sport Conference, Melbourne Australia, March 6-12. Preuzeto 27.05.2006. sa: <http://www.roehampton.ac.uk/education/research>
- **Bompa, T.O.** (1985): Talent Identification. Science Periodical On Research and Technology in Sport (February). Ottawa: Coaching Association of Canada. Preuzeto 24.10.2006. sa: <http://www.sportscotland.org.uk>
- **Bodin, D., Roben, L., Heas, S.** (2007): Sport i nasilje u Europi. Knjiga Trgovina, Zagreb, Hrvatska.
- **Blažič, M.** (2006): Organizational models of encouraging development of gifted and talented students. Zbornik br. 12, Viša škola za obrazovanje vaspitača, Vršac, 518-525.
- **Đorđić, V.** (2004): Škola i sportski talenti. Zbornik br. 10 sa Okruglog stola "Strategije podsticanja darovitosti", Viša škola za obrazovanje vaspitača u Vršcu, str. 134-143.
- **Fisher, R. i Borms, J.** (1990): The Search for Sporting Excellence. Sport Science Studies, Volume 3, Verlag Karl Hofmann, Schorndorf.
- **Gallahue, D.A.** (1987): Developmental physical education for today's elementary school children. New York: Macmillian.
- **Gardner, H.** (1993): Multiple intelligences: the theory in practice. New York: Basic Books.

- **Jevtić, B.** (2005): Sportski sistem – osnova razvoja dečjeg sporta. Dečiji sport od prakse do akademske oblasti, Grupa autora, Fakultet sporta i fizičkog vaspitanja, Univerzitet u Beogradu, str. 40-49.
- **Kukolj, M.** (2006): Antropomotorika. Fakultet sporta i fizičkog vaspitanja, Beograd.
- **Madić, D.** (2004): Sport i zdravlje stanovništva sa aspekta vladinih i nevladinih organizacija. Aktuelno u praksi - časopis za naučno stručna pitanja u segmentu sporta, Pokrajnski zavod za sport, Novi Sad, god. XVI, str. 60-69.
- **Malina, R.M.** (2004): Motor Development during Infancy and Early Childhood: Overview and Suggested Directions for Research. Preuzeto 24. 10. 2006. sa: <http://www.soc.nii.ac.jp/jspe3/index.htm>
- **Raič, A., Radovanović, Đ., Maksimović, N.** (1998): Školska sredina i razvojne strategije mladih sportista. Zbornik radova sa I Međunarodnog simpozijuma: Inovacije nastavnih planova i programa fizičkog vaspitanja dece i omladine, Novi Sad, str. 185-198.
- **Sturza-Milić, N.** (2008a): Da li je distinkcija između darovitosti i talenta neophodna? (Gagneovo shvatanje pretvaranja darovitosti u talenat u motoričkom domenu), Pedagoška stvarnost, br. 3-4, str. 219-230.
- **Sturza-Milić, N.** (2008b): Odnos između motoričke kreativnosti i motoričke uspešnosti kod dece predškolskog uzrasta. Zbornik sa Međunarodne konferencije „Teorijski, metodološki i metodički aspekti fizičkog vaspitanja“, Fakultet sporta i fizičkog vaspitanja, Beograd, str. 37-43.
- **Sturza-Milić, N.** (2009a): Diverzifikovana nastava fizičkog vaspitanja kao osnova motoričke uspešnosti učenika, Monografija sa međunarodnog znanstvenog skupa „Škola po mjeri“, Pula, Medulin, Hrvatska, str. 307-315.
- **Sturza-Milić, N.** (2009b): Identifikacija motorički darovitih učenika mlađeg školskog uzrasta. Visoka škola strukovnih studija za obrazovanje vaspitača “Mihailo Palov”, Vršac.
- **Trancl, P., Cushion, C.** (2006): Rethinking Giftedness and Talent in Sport. Quest, 58 (2), pp. 265-287. Preuzeto 17. 03. 2008. sa: <http://www.ausport.gov.au>
- **Šturm, J. i Strel, J.** (1997): Talent - uporabniški priručnik. Ekspertni sistem za usmerjanje otrok in mladine v športne panoge. Uporabniški priručnik. Ljubljana: Ministarstvo za šolstvo in šport: Zavod Republike Slovenije za šolstvo. Preuzeto 27. 05. 2005. sa <http://www.l.fov.uni-mb.si/talent/predsta.htm>
- **Wolstencroft, E.** (2002): Talent Identification and Development: An Academic Review, A report for sports Scotland by The University of Edinburgh. Preuzeto 24. 10. 2006. sa <http://www.sportscotland.org.uk>

Natasa Sturza – Milić, PhD

Preschool Teacher Training College “Mihailo Palov”

Vrsac

**Integration of Educational and Sport System on its way to
Creation of Sports Elite**

The integration of educational and sport system (especially at younger age) can create appropriate grounds for faster advancement of motor gifted individuals on their way to success and personal realization. What is beyond dispute and decisive in the detection and development of sport talents is the influence of physical education, their guidance towards the appropriate sports discipline, and finally, sport success achievement. Among other things the paper illustrates the examples of certain countries (Great Britain, China, Australia, New Zealand, Slovenia...) in the promotion of the importance of physical education in the way towards the creation of sports results of their nation, i.e. elite competitors.

Key words: motor giftedness, physical education, sports systems, sports elite.

